RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

nr. 205.077 van 10 juni 2010
in de zaak A. 196.697/IX-6832

In zake : Kenny BOLLE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Els Leenknecht
kantoor houdend te Diksmuide
Fabriekstraat 4, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Justitie

---

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 7 juni 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 2 juni 2010 van de directeur van de gevangenis te Brugge waarbij Kenny Bolle met onmiddellijke ingang de volgende tuchtstraf wordt opgelegd: vier maanden geen vertrouwensjobs, geen tewerkstelling meer in werkplaats 6bis en één maand geen werk.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 juni 2010, om 14.00 uur.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Els Leenknecht, die verschijnt voor de verzoeker, en attaché Eva De Cock, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is opgesloten in de gevangenis te Brugge.

3.2. Op 1 juni 2010 wordt tegen hem een rapport aan de directeur opgemaakt over het aantreffen in zijn cel van een paar witte sportschoenen die bleken ontvreemd te zijn uit de werkplaats. De verzoeker heeft aan de bewaker bevestigd dat de schoenen van hem waren maar hij heeft dat later ontkend. Bij voorlopige maatregel wordt hij onmiddellijk uitgesloten van werk.

3.3. Het tuchtverhoor heeft plaats op 2 juni 2010. De verzoeker verklaart dat hij wist van wie de schoenen waren maar dat hij niemand anders wou aanwijzen.

3.4. Dezelfde dag legt de directeur van de gevangenis te Brugge aan de verzoeker de bestreden tuchtstraf op. De voorlopige maatregel wordt opgeheven en er wordt aan herinnerd dat de verzoeker nog een sanctie lopend heeft tot 28 juni 2010. Er wordt vastgesteld dat de verzoeker nog in het strikt regime verkeert tot 28 juni 2010. De bestreden beslissing bevat volgende motieven:

> "Betrokkene kreeg een 'Rapport aan Directeur' voor bezit Nike sportschoenen van de WP
> Betrokkene ontkent dat hij de diefstal zelf pleegde, hij bekende wel dat hij op de hoogte was van het feit dat zijn celgenoot de diefstal had gepleegd.
> Betrokkene is verplicht het personeel op de hoogte te brengen van deze feiten.
> Betrokkene dient het reglement te respecteren en alle instructies van het personeel op te volgen.
> Ook hij diende te weten dat diefstal vanuit de werkplaatsen niet getolereerd kan worden door zijn stilzwijgen kon zijn celgenoot de diefstallen verder plegen en draagt hij ook op zijn minst enige verantwoordelijkheid hiervoor."

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Uiteenzetting

5. De verzoeker zet uiteen dat hij gedurende een maand zijn werk kwijt is, dat hij vier maanden geen vertrouwensjob mag uitoefenen en dat hij niet meer mag werken in werkplaats 6bis. Hij kan op korte termijn zijn plaats bovenaan de wachtlijst voor gevangenisarbeid niet terug innemen; nochtans is een tewerkstelling belangrijk voor een gevangene omdat het een zinvolle tijdsbesteding mogelijk maakt en een inkomen genereert dat voor hem noodzakelijk is om zijn leven in de gevangenis normaal te laten verlopen, nu hij van buitenuit geen financiële hulp krijgt om de nodige zaken aan te kopen. De onmogelijkheid om vier maanden geen vertrouwensfunctie te mogen uitoefenen belet dat hij door de uitoefening van een mooie functie een zeker krediet bij de directie verkrijgt en heeft een invloed op zijn dossier voorwaardelijke invrijheidstelling.

Beoordeling

6. Met de bestreden tuchtstraf wordt de verzoeker een aantal gunsten ontnomen. Aangezien het precies de bedoeling van een tuchtstraf is om de betrokkene te straffen voor zijn gedrag is het nadeel dat met het afnemen van de gunsten verbonden is op zich niet als een ernstig nadeel te beschouwen.

Om een schorsing te rechtvaardigen moet de verzoeker aantonen dat het nadeel dat hij ondergaat dermate ernstig is dat hij niet kan wachten op een arrest ten gronde omdat op dat ogenblik het nadeel dat hij aanvoert zich definitief gerealiseerd zal hebben, de vernietiging daar niets meer aan kan veranderen en het

nadeel hem derhalve blijvend achtervolgt. Het hier aangevoerd nadeel is niet van die aard: dat de verzoeker geen persoonlijke aankopen kan verrichten heeft niet tot gevolg dat hem het gewoon onderhoud in de gevangenis afgenomen wordt; dat hij zich daarmee niet tevreden wil stellen en meer comfort wenst kan, gelet op het voormeld uitgangspunt, niet als een ernstig nadeel in rekening genomen worden; het teloorgaan van het krediet bij de directie kan hij onmiddellijk weer opbouwen en het uitzicht op werk en zelfs op een plaats waar de gevangene een zeker vertrouwen van de verantwoordelijken moet genieten, is hem niet definitief afgenomen; daargelaten de vaststelling dat niets de verzoeker belet bij het onderzoek van de mogelijkheid om hem voorwaardelijk in vrijheid te stellen, de betrokken instanties die met de bestreden tuchtmaatregel rekening zouden willen houden, te wijzen op de onwettigheid die volgens hem aan de bestreden beslissing kleeft, blijkt uit de in het administratief dossier opgenomen opsluitingsfiche van de verzoeker dat hij slechts op 1 februari 2013 in aanmerking komt voor de voorlopige invrijheidstelling, op welk ogenblik mag verwacht worden dat de Raad van State een uitspraak over het annulatieberoep zal gedaan hebben.

7. Het bestaan van een ernstig nadeel is niet aangetoond. Die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 juni 2010, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,

bijgestaan door

Vera Wauters,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Vera Wauters	**André Vandendriessche**